

Diákrónika

A Kaposvári Klebelsberg Középiskolai Kollégium lapja

2021. tanév

1. szám

Az élet teljes egész, ezért a jót és a rosszat is el kell viselni.

(Winston Churchill)

Karantén. Néhány évvel ezelőtt ezt a szót szinte nem is használtuk. Néha olvastunk róla egy-két újságcikkben, történelmi tárgyú szemelvényekben, regényekben...eny-nyi. Egy szó volt csupán, semmi több.

Ma ez a szó az alapszókinszünk szerves és aktív része lett. Napjainkban talán legtöbbet kimondott szó. Sőt, ezzel összefüggésben megismertünk olyan szavakat is, hogy pandémia vagy endémia.

De ez már nemcsak egy szó, hanem most az életünk. A magyar nyelv értelmező szótára így határozza meg a karantén jelentését: vesztegár.

Mi ezzel egészítenénk ki a tágabb értelemben vett karanténunkat. Egy helyzet, ami elszigeteli az embereket egymástól, ami megfosztja az embereket a közösségi és kulturális élményektől, ami számunkra a tanulást egy másik dimenzióba helyezte át.

De mi ragaszkodunk a megszokott életünkhöz, vis-za akarjuk kapni a mindennapjainkat. Az online térben ugyan, de tartjuk a kapcsolatot a társainkkal, a kollégiumi közösséggel. Részt veszünk rendezvényeken, neves személyiségeket hívunk meg a „kollégiumba”, versenyzünk, szerepelünk műsorokban, „elme-nyünk” színházba, ajánlunk könyveket az esti időtöltéshez, esetleg írunk is, elmélyedünk egy-egy számunkra fontos és érdekes témában, vagy éppen visszagondolunk a sok-sok eddigi élményeinkre. A Diákrónika most is rólunk szól.

A karantén ideje alatt a vírusokról természetéről is bővültek ismereteink. Sajnos többen a saját bőrükön is meg- tapasztalták a betegséget.

Nézzük, hogyan élte meg Birics Liliána a Covidot!

COVID – 19

A koronavírus megjelenése mindenki életére hatalmas nyomást helyez. Az elmúlt hónapok nagyon megnehezítik az emberek életét. Rengeteg megpróbáltatással kell szembenéznünk. Amikor szeptemberben elkezdődött az iskola, egy pillanatig sem gondoltam arra, hogy a baráti, ismeretségi körömben lesz beteg. Arra pedig pláne nem, hogy én is az leszek. Betartottam mindent, amit csak lehetett. Maszk, kézfertőtlenítők, kézmosás stb. Azonban olykor az embernek szembe kell néznie saját démonjaival.

Október 26. Barátommal elmentünk a konditerembe. Rengeteget edzettem, tényleg nagyon elfáradtam. Mikor hazaértem, rettentően fájt a fejem, a fáradtságra fogtam.

Október 27. Reggel úgy ébredtem, mintha 1 percet sem aludtam volna. Kimentem csináltam reggelit. Avokádó és pirítós. A kedvencem. Mintha valami furcsa lenne. Ez nem lehet. Én nem lehetek beteg. Biztosan csak megfázás... Miért nem érzem az ízét? Ez valami rossz vicc?

Október 29. Az első teszt napja. Félelem, sírás... Egy pillanatra megrezcentem, amikor megláttam a mentőautót.

Október 31. Hajnali 3 óra 19 perc. E-mailem jött. Félve nyitottam meg, ugyanis a teszt eredménye volt. POZITÍV. Tudtam, vagyis sejtettem... Miért?

Lelkileg sokkal inkább megviselt, mint fizikailag. A sok-sok hosszú eseménytelen nap. Nem volt egy olyan éjszaka sem, hogy végigaludtam volna. A köhögés, torok-

fájás. Csak azt éreztem, hogy elfáradtam és beleuntam. Mindent megpróbáltam és mindent megtettem annak érdekében, hogy ne kapjam el. Sajnos nem így lett. Utáltam, hogy nevelőapukámnak és a tesómnak is el kellett költöznie. Utáltam, ahogy végignéztem, ahogy pakolják össze a ruháikat. Utáltam a másfél méterért. Én csak egy ölelést akartam, amit nem kaphattam meg. Utáltam, hogy minden egyes hétvégén félve utaztam vissza a kollégiumba, és félve utaztam haza. Utáltam, hogy nem érezhettem a nagymamám húslevesét. Egy biztos, tiszta szívemből gyűlöllek COVID.

November 9. A 10. nap. A szaglásom és az ízlésem még mindig nem tökéletes. Doktornő megkérte a második tesztet.

November 11. Hajnali 4 óra 24 perc. A tesztem NEGATÍV. Örömben még anyukámat is felébresztettem. Annyira boldog voltam, tudtam, hogy vége, legalábbis számomra.

Az utolsó gimnáziumi évem pocsék. Online oktatás, a barátaimat nem látom. Sehova nem mehetek. Diáketünk nem volt. Szalagavató? Ballagás? Gondolni sem merek rá.

Búcsúzni szeretnék tőled COVID, örökre!

Bízom benne, hogy mindenki pozitívan tekint a jövő felé!

Mindenkinek jó egészséget és kitartást kívánok!

Birics Liliána

ÉLET A KOLLÉGIUMBAN

Szeretek versenyezni akár sport, akár szellemi párbaj. Ez a mostani vetélkedő kicsit eltért ezektől, de a téma fontossága miatt jelentkeztem, hiszen ez most, sajnos, nagyon aktuális. Ugyan én ismerem és alkalmazom is a helyes **kézművességet**, de a **vetélkedőt** nagyon hasznosnak találtam, mert a feladatok által bővült az ismeretem. Belépőként egy versbe kellett megfogalmaznunk az érzéseinket, gondolatainkat a témáról. A csoporttársammal egy jó kis verset írtunk, de nagyon tetszettek a többiek írásai is, mindegyik más volt.

Ezen a délutánon nemcsak hasznos ismeretekre tettem szert, hanem jól is éreztem magam, sőt még az elért eredményünkkel is elégedettek vagyunk.

Béres Mihály

Még csak néhány hete vagyok kollégista, de már találtam egy olyan programot, amiben kiélhettem a kreativitásomat. Mindig is szerettem **kézműveskedni**, több ajándéktárgyat készítettem már, többféle technikával. A kedvencem a varrás és a hímzés, kistáskát is varrtam magamnak apróságok tárolására. De most egy új dolgot próbáltam ki. Még sosem dolgoztam bőrrel, ennek ellenére egy nagyon szép kulcstartót és egy karkötőt készítettem. Azt gondoltam, hogy nehezebb lesz, de meglepően könnyen ment... azonban nem annyira gyorsan.

Két óra elteltével büszkén csatlóztam a csuklómra a saját készítésű karkötőmet. A kulcstartómra tulipán mintát tettem, mert ez egy népművészeti motívum. Örülök, hogy ezt a ritka hagyományörző foglalkozást kipróbálhattam.

Fülöp Veda Pálma

9. vs 12.

Amikor Márti néni mondta, hogy lesz egy **vetélkedő a 9. évfolyam és a 12. évfolyam között**, először nem jelentkeztem, de végül mégis elvállaltam...és nem bántam meg.

Kicsit féltünk, hiszen nem tudtunk semmit a vetélkedőről, csak a helyszínt és az időpontot. Ráadásul a fiúkat sem ismertük még, akikkel közösen versenyeztünk. Szerencsére gyorsan kialakult közöttünk az összhang, jól együttműködtünk, mindent megtettünk azért, hogy legyőzzük a végzősöket.

A feladatok változatosak voltak és nagyon mókásak. Nekem a sportos feladatok különösen jól mentek, mert évek óta táncolok. A kézilabda tudásomnak is hasznát vettem, amikor kapura lőttünk.

Talán a legnehezebb feladat az volt, amikor verset kellett írunk. Nehezítésként szavakat kaptunk, a megadott szavak között pedig nem volt semmilyen tartalmi kapcsolat. De sikeresen megoldottunk, sőt még táncoltunk is a rímfaragás közben.

Hosszas tanakodás után elvállaltam, hogy felolvasom a „költeményünket”. Remegett a hangom, de büszkén olvastam a versikénket.

Nagyon jól éreztem magam a versenyen, 12.-ben is ott leszek.

Füle Tamara

Nagy élmény volt részt venni a 9. és 12.-es vetélkedőn. 9.-ben sikerült győznünk, így most is sikeréhesen léptünk a pályára. A négy év alatt szerzett tapasztalatok és az elsajátított tudás segítségével, amire a kollégium megtanított, az idén is sikeresen győztünk. A feladatok

ÉLET A KOLLÉGIUMBAN

jól megszervezettek voltak, és ha tehetném minden évben részt vennék rajta.

Rezsonya Martin

Már 9.-ben – hiszen akkor is képviseltem a csoportomat-, elterveztem, hogy részt fogok venni ezen a vetélkedőn végzősként. Hatalmas szerencsénk volt akkoriban, mivel ismeretlen feladatokat kaptunk, amit az akkori tizenkettedikesek már jól ismertek, ennek ellenére a csapattársaimmal megnyertük a vetélkedőt. Ezzel történelmet írtunk, mivel erre még nem volt példa a Klebi történetében. Én azonban nem emiatt döntöttem úgy, hogy végzősként is kiállok, hanem az élmények, a nevetés, a jó csapatszellem (amivel nyerni tudtunk) miatt. Számomra abból az évből legemlékezetesebb feladat a térszta és az üdítő doboz küzdelme volt. Ezt leírni szinte lehetetlen, de átélni igazi kihívás volt.

Most utolsó évünkben, megújult és ismeretlen feladatokkal álltunk szemben ismét, de szintúgy megnyertük a küzdelmet. A kedvencem a lepedős feladat volt, amikor négyen rángattuk a lepedőt a helyes irányba, hogy elkap-hassuk a labdát. Nagy igyekezetünkben elszakítottuk a vásznat, de folytattuk tovább a harcot miközben folytak a könnyeink a nevetéstől. Párás tekintetünk ellenére is megnyertük ezt a küzdelmet.

Rettentően élveztem a vetélkedőt mindkét alkalom-mal. Ajánlom, hogy jövőre a két évfolyamból, aki tud, vegyen részt rajta. A többiek meg jó szurkolóként támo-gassák őket, ez nekünk is jó érzés volt.

Fekete Vivien

2019-2020 idegen nyelvi eredményei

Név	Verseny
1. Katona Sára 2. Ambrus Attila	Idegen nyelvi fordítóverseny városi forduló Angol nyelv - B1 kategória
2. Faragó Rebeka 3. Bódis Ármin	Idegen nyelvi fordítóverseny városi forduló Angol nyelv - B1 kategória
1. Vörös Alexandra Petra 2. Völgyi Dóra	Idegen nyelvi fordítóverseny városi forduló Német nyelv - C1 kategória Nyelvelünk 2020
Angol nyelv: 1. Boncz Péter Botond és Katona Sára Anna 2. Kruppai Alíz és Tóth Kamilla 3. Simon Balázs és Szabó Viktória, valamint 3. Ábrahám Báborka és Apali-Szabó Luca Német nyelv: 1. Kálosi Roland és Vártelegi Richárd 2. Orsós Orsolya és Fábíán Elvira 3. Jászberényi Kitti és Balogh Andrea Angol nyelv: B1 - 1. Katona Sára Anna (10. évf.) TMG 2. Kovács Norbert (10. évf.) TMG 3. Ambrus Attila (9. évf.) TMG B2 - 1. Faragó Rebeka (11. évf.) MMG 2. Bódis Ármin (10. évf.) TMG 3. Tóth Lili (10. évf.) MMG C1- 1. Oláh Emese (12. évf.) TMG 2. Borbély Barbara (11. évf.) TMG 3. Jámboor Máté (11. évf.) TMG Német nyelv: B1 - 1. Orsós Dorina (10. évf.) TMG 2. Pitz Bettina Virág (9. évf.) TMG 3. Orsós Gyöngyi (10. évf.) TMG B2 - 1. Miseta Dorottya Bianka (12. évf.) MMG 2. Jászberényi Kitti (11. évf.) TMG C1 - 1. Vörös Alexandra Petra (11 évf.) TMG 2. Kanalas Dominik (12. évf.) TMG 3. Völgyi Dóra (10. évf.) TMG	Nyelvelünk 2020 Fordítóverseny házi forduló angol Fordítóverseny házi forduló német

„VÁDIRAT” – AZ ÉSZAK-KOREAI VALÓSÁG?

A tavalyi tanévben 11.-esként ki kellett választanom egy témát, amiből az év folyamán elkészítetek egy projektet. Ebben egy-egy nevelő segítségét kérhettük, így én Adél nénivel dolgoztam együtt. Tőle hallottam a **Dunántúli Mandulafa** versenyről, amin ugyanilyen típusú kutatómunkákat lehet bemutatni. Megtetszett a lehetőség, így rábólintottam. Két legyet ütve egy csapással, a projektemet bővebben kezdtem kidolgozni, hogy megfeleljen a versenykiírásnak.

Témámnak Észak-Koreát választottam, egyrészt mivel érdekel a Távol-Kelet kultúrája, másrészt szerettem volna az emberek nagy része maximum a hírekből hall az országról, de ezen kívül nem tud róla sok mindent. A bemutatómat egy könyv alapján építettem fel. Pan-dji Vádirat című művét egy Észak-Koreából kicsempésztett kézirat alapján adták ki, hét fejezete egy-egy társadalmi problémát mutat be. A különböző jelenségeknek utánanézve arra törekedtem, hogy teljes képet alkossak a keleti országról. Titokban készített képek, dokumentumfilmek, és korábban ott élő emberek által mesélt történetek alapján tudtam levonni következtetéseim, mint például azt, hogy társadalmuk legjobban India kasztrendszeréhez hasonlítható.

Már 2019 első félévében elkezdtük a készüléteket. A versenyre egy PPT elkészítése mellett egy összefoglalót is írtam kellett, amit előzetesen beküldtünk. Eredetileg márciusban került volna sor a megmérettetésre, azonban a vírushelyzetre való tekintettel 2020 első félévéig el lett tolva. Sajnos személyesen még így sem tudtam részt venni, a Microsoft Teams felületén bonyolították le a versenyt november 18-án. A kategóriámban **3. helyezést** értem el.

A bemutatott PPT-m a kollégium weboldalán megtekinthető az évfolyamtársaim munkáival együtt, KRE-AKTÍV projekteként összegyűjtve. Jó lehetőséget nyújtott nekem a verseny ahhoz, hogy számomra ismeretlen közönség előtt – még ha képernyő előtt is – mutassam be azt, amin hónapokon keresztül dolgoztam.

Borbély Barbara

Megrázó élmény

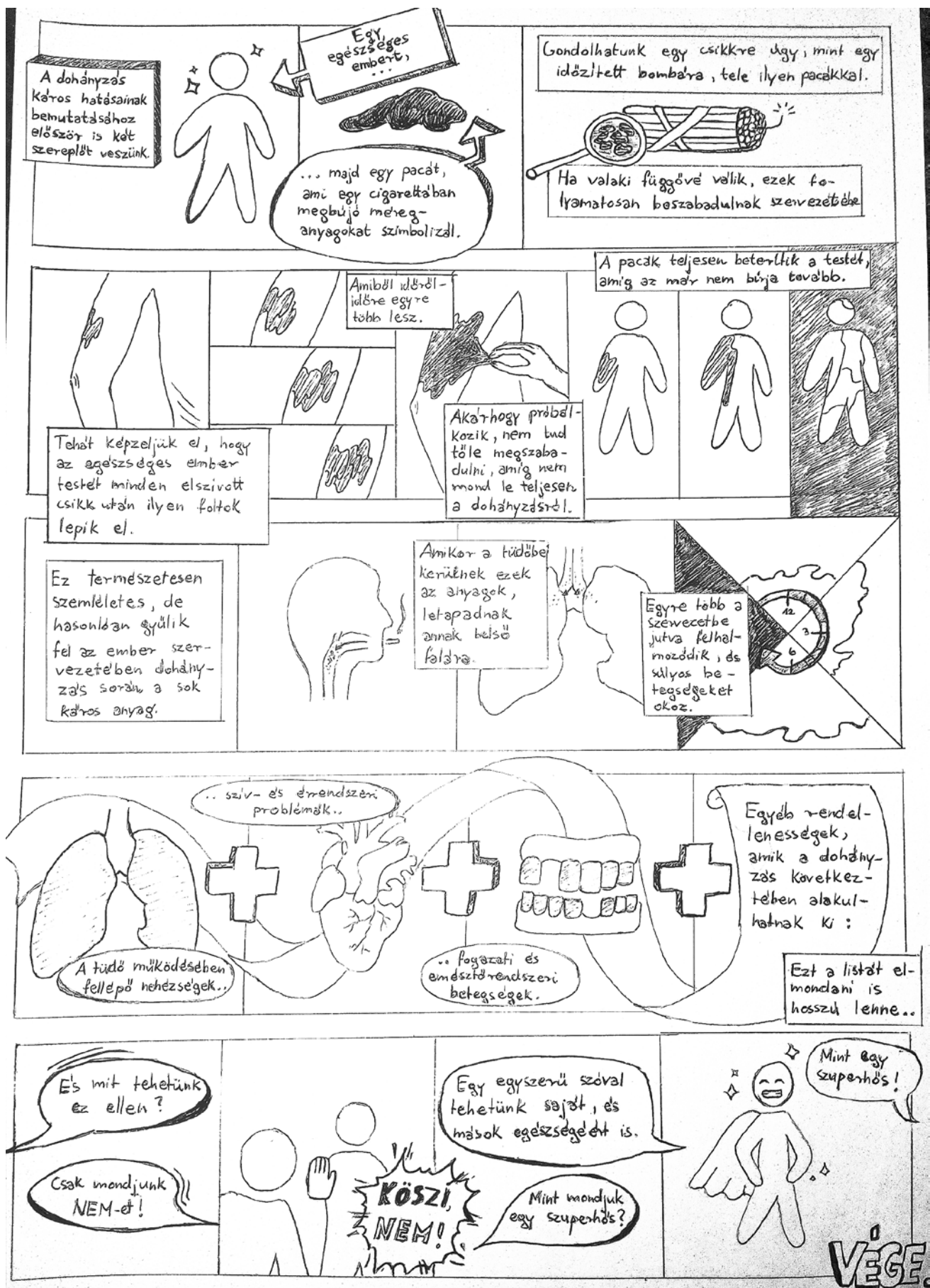
Mindenki hallott már földrengésekről, hisz mind tanultunk róla földrajzórán. Tudjuk továbbá azt is, hogy a földkéreg lemezeinek mozgásai idézik elő őket. A legtöbb földrengés pedig jellemzően a Csendes-óceán környékén történik. De hagyjuk is az unalmas infokat. Az ilyen katasztrófák persze mindig is távolinak tűnnek. Ki gondolta volna például, hogy itt Magyarországon is ilyen rémisztő földrengést tapasztalhatunk. Pedig megtörtént december 29-én. A rengés epicentruma Zágrábtól délre volt, az erőssége pedig 6.4-es. Magyarországon is érezhető volt a rengés. Sokakat a legkülönbözőbb helyeken ért a földrengés. Boltban, utcán, vagy épp otthon. Én éppen a barátnőmnél voltam Dombóváron. Még ott is nagyon erősen lehetett érezni. A rengés előtti percekben a barátnőm kutyája már elkezdett furcsán viselkedni. Nem tulajdonítottunk neki nagy jelentőséget, aztán megmozdult alattunk a kanapé. Mindenhol fura dübörgő hang hallatszott, mi pedig amint felismertük a helyzetet, kirohantunk a házból. Amint vége volt mindenki elkezdett telefonálni, én is természetesen felhívtam a szüleimet, akik hasonló élményekről számoltak be. Kivéve apukám, aki szokás szerint nem érzett semmit, mert ő éppen boltban volt. Biztosra mondhatom, hogy ilyen földrengést még nem éreztem és nagyon ritka is Magyarországon, ezért szerencsések vagyunk, hisz nálunk nem okozott komoly károkat a rengés. Mondhatni, megúsztuk az egészet egy izgalmas élménnyel, amiről majd mesélhetünk.

Illés Kinga Száva

2020 tavaszán jött velem szembe az interneten egy pályázat a korosztályomat célozva, amit az Erzsébet Ifjúsági Alap hirdetett meg. A feladat egy rövid **képregény elkészítése** volt, ami a dohányzás káros hatásaira hívja fel a figyelmet. Érdekesnek találtam a lehetőséget, így el is kezdtem gondolkodni a saját kivitelezésemén. A végső munkám egy oktató jellegű képregény lett, amit inkább a fiatalabb korcsoportnak szántam. Helyezést sajnos nem értem el, de remek kihívás volt elkészíteni a rajzomat.

Borbély Barbara

EGÉSZSÉGPERCEK

A Szent Johanna gimnázium sorozatot már régóta ismerem és mikor meghallottam, hogy van lehetőség jelentkezni egy ilyen témájú *levelezős versenyre*, nagyon örültem neki, egyben kíváncsi voltam milyen is lesz ez az egész verseny. 3 fős csapatban lehetett jelentkezni a versenyre, így velem tartott Bea és Lili. Mikor megkaptuk Ildi nénitől a feladatlapokat, közösen megbeszéltük, hogy ki melyik feladatot oldja meg. Próbáltuk minél igazságosabban elosztani a feladatokat, ha elakadt valamelyikünk, mindig segítettük egymást. A legnehezebb és egyben legérdekesebb feladat számomra az Adventi kalendárium elkészítése volt. A járvány miatt sajnos nem tudtunk személyesen megbeszélni és megcsinálni a feladatot, így egy valakinek vállalnia kellett, aki én voltam. Bevallom nem volt könnyű feladatot, sokat gondolkodtunk rajta Ildi néniel, hogy milyen is legyen, de végül sikerült megtervezni és elkészítenem. De nagyon élveztem, és szerintem nem lett rossz az eredmény.

A könyvet nagy örömmel olvastam el másodszorra is. Jól is jött, hogy én már ismertem a művet. Nagyon érdekes és különleges szereplők vannak benne, a történet pedig nagyon izgalmas és élvezetes, mik is történnek a főszereplő mindennapjaiba.

Mikor megtudtuk, hogy az első fordulóban maximális pontszámot értünk el, hihetetlenül örültünk neki, hiszen a kemény munkának meg lett a gyümölcse. Ez csak buzdított minket még jobban arra, hogy a jövőben is ilyen szorgosan dolgozzunk. Nagyon szépen köszönöm Ildi néninek hogy felkészített, támogatott minket, rá mindig számíthattunk, ha segítségre volt szükségünk!

Gerencsér Laura

[A lányoknak sikerült megtartaniuk az első helyet a második fordulóban is. Maximális pontszámmal **országos első helyezést** értek el.]

Az egyik feladatunk egy érvelés írása volt az E-book olvasásról és a papíralapú könyvről. Ti mit gondoltok a témáról?

Ha kíváncsiak vagytok arra, hogy mi hogyan vélekedünk erről, olvassátok el az érveinket!

„Bizony van olyan könyv is, melynek csak a kötése értékes.”

Charles Dickens

Mi mindhárman Kardos tanár úrral értünk egyet, azaz könyvpártiak vagyunk. Azonban több ismerősünknek is van E-book olvasója, ők nagyon szeretik azt.

Szerintünk is van sok-sok előnye az e-booknak. Nézzük!

A legfontosabb talán az, hogy kis helyen sok (több ezer) könyv „elfér”. Ez számunkra is praktikus megoldás lenne, mert kollégisták vagyunk, így nem kellene nehéz könyveket cipelnünk haza és vissza a koliba hétről hétre. Csak feltöltenénk a tankönyveket, szöveggyűjteményeket, kötelező olvasmányokat, szemelvényeket a könyv-

vasóra és már vihetnénk is haza. Természetesen ennek mindennapokban is hasznát vennénk, hiszen nem gőnyednénk a tankönyvek súlya alatt az iskolába menet.

De nyaraláskor vagy családi wellness hétvégén is jól jönne, hiszen a ruhák mellett nem foglalna nagy helyet a „szerkezet”. Úgyis mindig azzal nyaggatnak a szüleink bennünket, hogy elolvastuk-e már a következő évi kötelezőket. Így legalább elvinnénk azokat. Mivel rengeteg könyv feltölthető, ha valamelyik mű nem tetszik (erre mindig van esély), azonnal tudnánk választani másikat. Napozás közben és nyári estén a szabadban is könnyen olvashatnánk és készülhetnénk a vakációra vagy hétvégére feladott házi feladatok, hiszen a fényerő állítható, sőt a betűméret is. Nincs káros hatással a látásra, kitűnően alkalmazható mesterséges fény mellett is.

Azonban figyelniünk kell a töltésére! A vizet nem szereti a készülék☹, ettől eltekintve nem gyűrdök és nem sérül. Ha elromlik, akkor viszont minden elveszett. A papírkönyv viszont évtizedekig használható – jó, a víz annak sem használ.

Környezetvédelmi szempontból mindkettő mellett és ellen is van érv. Egyrészt a fák, másrészt az energia. Azonban tény, hogy a könyv az előállítás után már kevés energiát emészt, viszont egy e-olvasónak 200-250 százalékkal nagyobb a szén-dioxid-lábnyoma, mint egy papírkönyvnek. Tehát a könyv „zöldebb”.

A legtöbb ember a vizuális tanulási típushoz tartozik – ahogyan mi is –, azaz kiemeli a tartalmilag fontosabb részeket, tényeket. Ezt a könyvolvasónál is megtehetjük, sőt később azt törölhetjük is, a könyvekben viszont örökre megmaradnak a bejegyzések. Azonban úgy véljük, hogy a kiemelő filcek használata tanulmányi szempontból mégis eredményesebb.

Az E-book nem annyira drága, néhány könyv árából megvehető, azután fillérekből bővíthető benne a könyvek száma. Mi mégis maradunk a hagyományos könyveknél, amit a kezünkben tarthatunk, aminek illata van, aminek szép a külleme, ami nem merül le. Számunkra a könyv érték.

Véleményünk szerint az irodalomtanulásba beletartozik a rengeteg olvasás, nem csupán a tananyag ismerete, hanem annak kiegészítése, egyes szerzők vagy korok mélyebb megismerése, a kutató munka is. Nagyon szeretünk a könyvesboltban keresgélni, válogatni. Ezt az érzést nem pótolhatja az, hogy a képernyőn húzódjunk az ujjunkat.

Igaz, jobban kell vigyázni rá, de ez nekünk természetes.

Nem elhanyagolható szempont az sem, amikor olvasás közben a kezünkben tartva a regényt látjuk, hogy még mennyi van vissza. Tudjuk, hogy ezt az E-book olvasóval is ellenőrizhetjük, de az mégsem olyan, az csak egy szám. Sokkal valóságosabb, ha látjuk is a visszalévő tartalom vastagságát. Ez persze nem mindig inspirál minket az olvasásra – főként, ha kevésbé érdekes kötelező olvasmányról van szó. Máskor viszont szándékosan elhúzzuk vagy éppen siettetjük a regény befejezését.

VERSENYZÜNK / PEGAZUS

Ja, befejezés. Előfordul, hogy annyira hajt bennünket a kíváncsiság, hogy előre lapozunk egy kicsit. Tudjuk, ez nem éppen jó, de...

Na, ezt például az olvasóval kicsit körülményesebb, talán ez az érv is a könyv javára írható.

Könyvespolc nélkül nem tudnánk elképzelni a szobánkat. Amikor ránézünk a borítóra, szinte újra éljük a tartalmát, még a tankönyvekhez is kellemes emlékek fűznek bennünket. Ezt az érzést soha nem élhetnénk át egy technikai „kütyűvel”.

És ne felejtsük el a tanulmányi munkákért kapott könyveket, benne az elismerő szavakkal. De ugyanannyira

emlékezetesek a jeles napokra kapott könyvajándékok. Ez több, mint könyv számunkra, egy örök emlék.

Szerintünk az E-book a praktikum, a könyv pedig az élmény.

Ha kapnánk egy E-bookot, örülnénk neki, kihasználnák a már említett előnyeit, de továbbra is gyarapítanánk a könyvtármányunkat vagy kölcsönöznénk a könyvtárból.

[Az a könyv pedig, amiről Dickens ír, szintén csak papíralapon értékes☺.]

Bognár Liliána–Gerencsér Laura–Kuti Beáta

Illés Kingát bizonyára többen ismeritek. A végzős gimnazista nemcsak a sportban (úszás) kiemelkedő, hanem kívül is ír. Írásait és verseit már több alkalommal olvashattátok újságunkban. Papírra vetette érzéseit és élményeit a kollégiumi programokról, kvízt készített számotokra a „saját sportágáról”, az úszásról, de a legfigyelemreméltóbbak az irodalmi alkotásai, a versei és a prózái. Már több szakmai elismerésben részesült. Tavaly a „Verselj velünk!” irodalmi pályázaton elért 1. helyezett költeményeit mutattuk be. Az idén az országos Író-deák vers- és novelláiró pályázaton „A sors fintora” c. novellájával 2. helyezést ért el a korcsoportjában. Gratulálunk!

A történet egy misztikus elemekkel tarkított, meghökkentő fordulattal záródó krimi. Jó szórakozást kívánunk hozzá!

A sors fintora

A nevem James, 15 éve dolgozom bűnügyi helyszínelőként, fogalmam sincs miért választottam ezt a munkát és sokaknak furcsának is tűnhet, de nagyon izgalmas melő, felgöngyölíteni a szálakat a nyomozókkal együtt. Az én reszortom a fényképezés, elég fasza kis gépet kaptam amivel dolgozhatok, kár, hogy tele van hullákról készült képekkel. A munkám miatt egyedülálló vagyok, valahogy egyik nő sem szeretne egy ilyen pasival együtt lenni, mondjuk meg is értem őket. Egyik reggel épp a kávémat ittam a TV előtt ülve amikor a főnök hívott, újabb holttestet találtak meg. Ha lehet ez volt az eddigi legérdekesebb ügyem egy fiatal 25 év körüli nőről volt szó, már legalább egy éve kerestük. Viszont eddig csak eltűntként tartottuk számon, hiszen amíg nincs holttest, hivatalosan nem beszélhetünk gyilkosságról. Persze a családja már tudta mire számítson de mégis a munkánk legnehezebb része közölni velük, hogy megvan a holttest. Kértem a helyszínre és ami ott fogadott, egészen váratlan volt. A testet egy elhagyott ház kútjának mélyén találták meg, ezek alapján egy felismerhetetlenségig rothadt algásodó holttest látványára készültem és már előre felkészítettem a gyomrom a szörnyű látványra. Ehhez képest viszont a lány szinte sértetlen állapotban volt az arca ugyanolyan gyönyörű és sima volt mint a képeken amiket láttam róla, a haja is tökéletes állapotban volt, a bőre pedig átlátszóan fehér volt. Én ilyen gyönyörű hullát még sosem láttam, de tényleg a ruhája pedig, nah

az volt a második nagy meglepetés, semmi vérfolt nem látszott rajta, egy fekete színű elegáns ruha volt rajta, talán a szalagavatóján viselhette. Csak mikor közelebbről megnéztem, vettem észre a fojtogatás nyomát a nyakán, és egy vékony heget amit nem értettem, ennek nem lehet köze a gyilkossághoz, hisz akkor nem lett volna szabad így begyógyulnia. Gyorsan kikököntettem magam az ámulatból és dolgozni kezdtem, lőttem pár fotót a helyről, és erről a gyönyörű hulláról. Nézz betegnek oké, de tényleg magával ragadott a látvány. Viszont amint arra került a sor, hogy a ruhákat levéve tüzetesebben is megvizsgáljuk a lányt, sokkoló dolgot tudtunk meg. A bál ruhát lefejtve láthatóvá vált kissé gömbölyödő hasa és ugyanolyan heges sebek mint a nyakán, csak sokkal több. Nem lehet igaz, a szám elé kaptam a kezem és legszívesebben kirohantam volna a helyiségből amikor belém hasított a felismerés, ez a lány terhes volt, és ami még rosszabb, valószínűleg ezért végeztek vele. Rögtön összeállt egy kép a fejemben egy dühös exbarátról és ráállítottam az ügyre Georgeot, a nyomozó társam. Együtt mentünk el a lány szüleit kikérdezni. – Tudnak esetleg valamit a lányuk szerelmi ügyeiről? – kérdezte Georg Az anya szeme könnyes volt és az apa kezét szorongatta, aki próbált erős maradni de a hangja meg-megremegett. – Volt egy barátja, Hank, az utóbbi időben nagyon sokat vitatkoztak, nem tudjuk mi lehetett köztük, csak a lányunk végtelen szomorúságát láttuk – válaszolt az apa a földet bámulva. – Lehetségesnek tartják, hogy a lányuk terhes volt? – folytatta George. – Erről mi nem tudunk – rezzentek össze a szülők. Az anya a kezébe temette az arcát és

hangosan zokogni kezdett. – Hölgyem nagyon sajnálom – lépett oda George, majd én is részvétet nyilvánítni. – Csak derítsék ki, ki ölte meg a lányomat – nézett rám az apa megfáradt szemeivel. – Mindent megteszünk az ügy érdekében – felelem. Nem volt kérdés, hogy a következő személy akit kihallgatunk Hank lesz. – Hank, ha jól hallottuk Lisával sokat veszekedtetek az elmúlt időben, mi ennek az oka – vágunk bele rögtön a közepébe.

– Nem voltunk egymásnak valók, ennyi az egész, de nem is értem miért vannak itt – értetlenkedett. – Nem hallott Lisa eltűnéséről? – Nem, már több mint egy éve szakítottunk – ha lehet még jobban meglepődött. – Mi pedig már több mint egy éve keressük a lányt – mondtam és arra gondoltam, ez több mint gyanús – és most találtuk meg a holttestét, a méhében egy embrióval. – Az lehetetlen – kerekedett el a szeme – az utolsó hónapokban szinte egymáshoz sem értünk. – Tud esetleg bárkit akivel Lisa félreléphetett? – kérdezte George. – Olyan viharos idők voltak ezek, nem csodálkoznék, ha félrelépett volna, de fogalmam sincs kitől lehet a gyerek. – Köszönjük Hank az információt – állt fel George indulásra készen. Újabb kudarc. Viszont Georgenak támadt egy lehetetlen ötlete. A boncolás során megvizsgáljuk az embriót amiből egyértelműen kimutatható majd, hogy valóban nem Hank az apja, vagy csak megpróbált minket rászedni. Nagyon nem volt ínyemre a dolog, nem szerettem volna széttrancsírozva látni ezt a lányt, olyan más volt mint a többi holttest, olyan tiszta. De persze nem említettem senkinek, mert csak akadályoztam volna a nyomozás menetét. Így hát végül sor került a vizsgálatra. És valóban, nem Hanké a gyerek, de akkor hogyan tovább? Álmatlan éjszakák gyötörtek a vizsgálatot követő napokban, nem tudtam elhinni az a lány, olyan tökéletes volt, olyan gyönyörű és elvették tőlem ezt a szépséget, felvágták, darabokra szabdalták a belsejét, nem bírtam. Egyik éjjel aztán, belógtam hozzá, mármint a hullához, igen. Ráterítettem a bál ruháját csupasz, felnyitott testére, hogy eltakarjam a szörnyű látványt. Az arca viszont változatlanul sértetlen volt. Végigsimítottam az arcát. Olyan hideg és élettelen volt. Furcsa érzés lett úrrá rajtam, mintamár ismertem volna, a halála előtt, sőt szerelmes lettem volna belé. Ekkor lépteket hallottam és megfordultam. Hank állt ott a sötétben, a hideg, fehéres lámpafényben amely a boncasztalra világított az arca túlvilági jelenség volt, féltem tőle, majd a kezében valamin megcsillant a fény, egy kés. Kétségbe estem. És akkor megszólalt. – Miattad halt meg. – Ezt meg hogy érted? – kérdeztem remegő hangon. – Tőled van a gyerek, veled csalt meg Lisa, az első pillanattól tudtam, amint megláttalak, azért nem mondtam semmit, hogy végezhessek veled is.

– mondta rideg hangon. – Mégis te ölted meg! – kiáltottam. – De te ejtetted teherbe – gurult be és a nyakához szorította a kést – Nem bírtam elviselni, hogy más kölykével a szíve alatt éljek vele együtt, meg kellett ölnöm, nem volt választás. – Te örült vagy – ziháltam. – Miért nem engedted egyszerűen el? – Kettőnk közül szerintem te vagy az örült, hogy még arra sem emlékszel, hogy felcsináltad a barátnőmet, sőt még arra sem, hogy elloptad tőlem a hulláját, hogy berakd valami hűtőládába és nézegesd, szerintem te vagy az örült – üvöltött, és a bordáim közé szúrta a kést. Én a földre rogytam, ő pedig ott hagyott, a fejem hasogatott és valami akkor felrémlt. A gyógyszer amit szedtem, nagyjából, pont egy éve kezdem el szedni, az orvos szorongásra írta fel, de egyre rosszabb mellékhatásai lettek, hangokat hallottam és kezdtem megőrülni, igen Hanknek igaza van én vagyok az örült, lefeküdtem Lisával és terhes lett, de aztán Hank megölte, elvette tőlem, de én szerettem, nagyon szerettem, halálosan szerettem, ezért aztán magamnál akartam tudni a testét. Minden értelmet nyert, és ebben a pillanatban megszűnt a fájdalom, de a lelkem nehéz volt, nehezen emelkedett felfelé, míg a sötét ködöt valami fény fel nem oszlatta. De hát ez nem is fény, ez egy angyal, fodrozódó fehér ruhában és loknis szőke hajjal. És akkor, a lenge ruha alatt észrevettem gömbölyödő hasát, majd a szemem hozzászókkott a fényhez és felismertem az arcát, ez az én Lisám, talán nem igazi angyal, de számomra ő a megváltás. A nevem James, 15 órája halott, a holttestemet bűnügyi helyszínelők veszik körül, akik lehet soha nem fogják megtudni rólam a teljes igazságot.

Verses formában írom levelem,

Jelentem, a vírus nem számolt le velem.
Eddig egészségem makulátlan,
Mostanság nagyon sokat alukáltam.

A tanulást nehéznek nem találom,
Még a töri esszét is megcsinálom.
Nekem ez sokkal jobban tetszik,
Remélem, jegyeimen is majd látszik.

De egy dolog nehéz nagyon,
Nem látom barátaim minden napon.
Se kártya, se társas, unatkozom,
Se Janka, se Balázs, hiányolom.

Viszont nem olyan rossz itthon,
Végre együtt van a családom.
Luluval is videóznak, amikor lehet,
Így bírtam ki ezt az egy hetet.

E.P.

„Ady-building” és kitartásfaktor, avagy kulcs a siker felé

Hagyomány kollégiumunkban, hogy időről időre neves személyiségeket hívunk meg azzal a céllal, hogy mutassák be nekünk tevékenységüket, ezzel is példát mutatva a diákoknak. Mivel sokan élünk a kollégiumban, különböző dolgok iránt érdeklődünk, így mindig más-más területről érkeznek a vendégeink.

Ezt a hagyományt a járvány idején is folytatjuk, ezért most az online térben „láttuk vendégül” Lackfi János író, aki az irodalom és az írás iránt érdeklődő kollégisták kérdéseire válaszolt.

A közel egyórás előadás pillanatok alatt elszaladt. Az író közvetlen hangneme, laza stílusa, személyisége magával ragadta a hallgatóságot. Saját életéből merített példái és történetei még hitelesebbé tették az elhangzottakat. Szójátékai pedig csak fokozták a hangulatot.

Ahogy mondta, neki viszonylag könnyű volt az indulása, a helyzete, hiszen szülei „szakmabeliek”. Ők sokat segítettek neki azzal, hogy felhívták a figyelmet az értékes, igényes irodalomra. Emellett inspirálóan hatottak rá a házukban megforduló kortárs költők is. Tehát, ahogy ki is emelte, nem nulláról indult. Azonban fontosnak tartotta, hogy ne azonosítsák családtagjaival, ezért is választotta a Lackfi nevet.

A szülői ház támogatása mellett a legfontosabb a saját elhatározás és az önképzés, a nyitottság a költészet iránt, minél több vers megismerése – az „Ady-buildingezés”. Az ismertségig a legtöbb embernek rögzös út vezet, neki is nagy segítséget jelentett a Kalácsa együttes és Lovasi András, aki énekelte a verseit. És mára már 60 kötete jelent meg és 38 műfordítás kötetet publikált.

A pályája elején ő is a szokásos nehézségekkel nézett szembe, de személyes céljai motiválták, amihez kitartás is párosult. Azt tanácsolja, hogy az is, aki irodalommal kíván foglalkozni válasszon magának valamilyen polgári szakmát. Szakmai támogatást pedig a „Titkos versműhely” c. könyvében bemutatott gyakorlati példákkal nyújt, emellett felhívta a figyelmet a nyelvünk szépségére, az új szavakra, a tündibüdi nyelvre is. Elárulta nekünk azt is, hogy szerintük mitől jó egy vers, és lehetőleg mit kerüljünk el a „versfaragáskor”.

Egy művész számára – akármelyik ágat képviseli – nagyon fontos az ihlet. Erről is kérdeztük a költőt, aki inkább az ötlet szót használja, amelyek az élet apróságai- ban rejlenek, a kicsi apró sztorikban van az élet.

Lackfit, az embert is szerettük volna még jobban megismerni, ezért érdeklődtünk arról is, hogy milyen zenét hallgat, és melyik a kedvenc verse.

A költő magával ragadó egyénisége, közvetlensége és rendkívüli személyisége az online térben is nagy hatással volt ránk. Bízunk a folytatásban.

Az írásoknak nem azonnal lesz eredménye, hanem több évtized után. Írhatunk különböző stílusokban, de mindenkinek megvan a maga hangja. Először meg kell csinálni a dolgot, és csak utána lehet szórakozással tölteni az időt. Az írásból egyedül nem lehet megélni, kell mellé egy mellékállás is, hogyha rendes életet akarunk élni. Az ihlet az íráshoz nem csak a 4 fal között jöhet, hanem kint az utcán, mikor emberek között sétálunk vagy meglátunk valami érdekes dolgot. De először meg kell tanulnunk, hogy mi kell az íráshoz, hogy le tudjuk győzni a korlátainkat. Lehet, nem mindig nekünk lesz igazunk, mert sokan vagyunk, sokunknak van más véleménye. Ezen nem szabad megsértődnünk, hogy valaki más értelemben értelmezi azt, amit alkottunk. A művészek életében fontos a zene. Mindenki a maga műfaját hallgatja, hiszen abból merít ihletet. A gyakorlást nem szabad abbahagyni.

Ugyan én nem írok, de úgy gondolom, hogy a költő nagyon hasznos tanácsokat adott a leendő íróknak, sőt némely kijelentése mindannyiunk számára megfontolandó.

Bényi Anna

Azért választottam ezt a programot, mert már vettem részt Lackfi János előadásán Kaposváron 1-2 éve, és nagyon tetszett. Érdekes volt az egész „élőnek” a felépítése. A kollégium diákjai előzőleg kérdéseket írtak neki, ezekre válaszolt, majd még ki is fejtette a véleményét az adott témával kapcsolatban. Jó volt hallani, miről mit gondol. Fontosnak tartom, hogy ismertebb emberek véleményét halljuk bizonyos témákban, mert így rálátást szerzünk, kibővítjük ismereteinket.

Fodor Zsófia Franciska

Wattpad, ahol a történetek élnek

Hogy mi is az a Wattpad? Hol tudod megtalálni? És hogy hogyan lehetsz tagja ennek a csodálatos közösségnek? A válasz nem nehéz ezekre a kérdésekre.

A Wattpad, egy olyan portál, ahol megoszthatod irományaidat a világ bármely pontján élő emberrel. Lehet az vers, novella, vagy éppen könyv/regény. Az olvasók a történetekhez, a versekhez akár az hozzászólást is írhatnak vagy éppen szavazhatnak is rá, hogy melyik rész tetszett nekik igazán.

Ezt a felületet el tudod érni a Play Áruházban vagy az App Store-ben app formájában, illetve az interneten is rákereshetsz. A regisztrációhoz használhatod email fiókot, facebook felhasználót, vagy egyszerűen csak néhány adatod megadásával is csatlakozhatsz a platformhoz. Amint ez megtörtént, könyvek, költemények ezreit láthatod, illetve olvashatod. Vagy, ami a legjobb, Te magad is bemutathatod az írásaidat. Ha van ihleted egy műhöz, akkor nyugodtan fogj hozzá, majd tedd is közzé. Jól fognak majd esni a biztatások és az építő jellegű kritikák.

Ha volna kedved hozzá, hogy itt legyél, akkor kövesd csak az általam adott utasítást!

Szóval, olvasd és/vagy írd a Wattpadon!

Klotz József

SZÍNHÁZ EGY KICSIT MÁSKÉNT

A színház egy olyan hely, ahol sokkal jobban beleélhetjük magunkat a történetbe, mint pl: egy filmbe. Élénkebben marad meg a fejünkben, mint egy film. Sajnos a jelenlegi vírushelyzet miatt nincs lehetőség a korábban megszokott színházas előadásokra. Viszont nekünk, az AJTP-ben résztvevő diákoknak, lehetőségünk nyílt az online színházra.

Több darab közül lehetett választani. Én az Indul a bakterház előadásra jelentkeztem, mert a kedvenc filmjeim közé tartozik. Kicsit más feelingje volt, mint a filmnek, de érdekes volt ez a feldolgozás is. Ez inkább egy musical volt, mert nagyon sokat énekeltek benne, de ugyanúgy megmaradt a szórakoztató jellege, és a sok-sok vicces jelenet.

Korábbi színházi tapasztalaim alapján az élő előadás sokkal jobb, mint az online. Élőben jobban elragad minket a történet, a színészek játéka és nem utolsósorban a csodálatos környezet.

Az online-nak is vannak pozitívumai mint pl: hogy visszapörgethető egy poén (ha nem értettük). Természetesen, ha választhatnánk mindig az élő előadást választanám.

Azonban jó volt ezt is kipróbálni. Ebben a helyzetben erre van lehetősége a színházat kedvelőknek, de mégis csak jobb élőben látni a darabokat. Nagyon remélem, hogy mihamarabb újra a módját megadva vehetünk részt a színházas programokban és a gyönyörű környezetben élhetjük bele magunkat a történetekbe.

Addig is próbáljátok ki az online színházat! Ha jól akartok szórakozni, ne hagyjátok ki Regős Bendegúz kalandjait.

Nyerlucz Amanda Ilona

Könyvajánló

Elenor H. Porter regénye, a **Miss Billy** pont egy olyan regény, ami a tinédzsereknek is megfelelő és a kicsit idősebb korosztálynak is. A főszereplő, Miss Billy egy ifjú hölgy, aki nagynénje halála után végleg magára marad. Vagy mégsem? Szerencsére nem, mert segítséget kér apja gyermekkori barátjától, hiszen még egy kész hölgynek is szüksége van segítségre. Mi fiatalok is sokszor szorulunk tanácsra, ha korunkhoz képest önállóak is vagyunk. De van olyan helyzet, amikor döntésekben nem kérhetünk segítséget, mert azt nekünk kell megoldani. És hát mi az, amiben az

egyik legnehezebb dönteni? A szerelem. A könyv is romantikus témájú és sok romantikus fordulat is található benne. Mivel a könyv a régebbi időkben játszódik és nem a 21. században, ezért a környezet és a körülmények még inkább érdekessé teszik a történetet és a szereplők életét.

Nyerlucz Amanda Ilona

Agatha Christie a 20. század legjelentősebb krimi szerzője Hercule Poirot személyében létrehozta a legzseniálisabb detektívet és Miss Marple személyében pedig a legszerethetőbb amatőr „nyomozót”. Pedig a kislány Agatha még arról álmodozott, hogy operaénekes lesz, végül az *egészségügyi pályát* választotta. Ápolónőként dolgozott, majd egy gyógyszerlaboratóriumban helyezkedett el. Ezen a területen szerzett ismereteit hasznosította már az első regényében is, sőt ebben az időszakban fogalmazódott meg benne a regényírás ötlete. A karrierje 1926-ban Az Ackroyd-gyilkosság c. regényével indult el, azt követően mintegy 80 detektívregényt írt. Meltán nevezik a „krimi koronázatlan királynőjének”, mivel *izgalmakban és fordulatokban gazdag művei* mindig meglepetést tartogatnak. Történetei különleges élményt nyújtanak, hiszen az olvasót olyannyira magával ragadja a rejtély, hogy a nyomozóval együtt gondolkodva, esetleg őt megelőzve próbálja megoldani az ügyet.

Kevesen tudják róla, hogy volt egy romantikus oldala is, Mary Westmacott álnéven romantikus regényeket is írt. Az egyik legismertebb és legnépszerűbb regényét ajánlom a figyelmetekbe, a **Gyilkosság az Orient expresszen** c. művét.

Ha egy 21.századi vértől és kegyetlenkedésektől hemzsegető történetre vágysz, akkor csalódnai fogsz. Viszont garantálom, ha elkezdted olvasni, nem tudod letenni, mert annyira izgalmas. Remekül fogsz szórakozni.

Annak pedig, aki kedveli a szövevényes, megoldhatatlannak tűnő bűnügyi eseteket, igazi csemege. Semmiképpen ne hagyja ki.

Egy gyilkosság, ráadásul egy zárt térben. Gyilkos és áldozat a hóban elakadt vonaton. Menekülés nincs, tehát egyszerű (lenne) megtalálni a tettest. de mégsem. Indíték van, de nincs kapcsolat az utasok között. Vagy mégis? A válasz igazi kihívás, bizony megmozgatja az agytekevényeket. Poirot-nak sikerült megfejteni a talányt, „elkapni a gyilkost”. És neked sikerülni fog? Legyél te is nyomozó!

Geréb Janka

(Janka az országos olvasóversenyen 2. helyezést ért el a regény feldolgozásával.)

EREDMÉNYEINK

2019-2020 EREDMÉNYEI

Név	Verseny	Helyezés
Bényi Anna (Felkészítő tanár: Tankovicsné Trapp Ildikó tanárnő)	HEBE Olvasóverseny	országos 1. helyezés
Ambrus Attila-Bogdán Boglárka-Gregor Dóra	Városismereti verseny	1. helyezés
Csete Gergő-Grübl Zoltán	9. és 12. vetélkedő	1. helyezés
Csonka Anita Szántó Dorina Nikolett-Takács Dominika	Klebelsberg-vetélkedő	2. helyezés
Csonka Anita-Galambos Noémi-Takács Dominika-Vass Martina Patrícia	Tudás fája vetélkedő	1. helyezés
Dezsőné Fedor Ágnes csoportja	Fenyőfadíszítő-verseny	3. helyezés
Fábián Dávid-Szijasórtó Nóra Zsófia	Kométa Farsangi Félmaraton váltófutóverseny	1. helyezés
Illés Márton-Lender Martin-Molnár Aurél-Simon Balázs	Mikulás-napi sport vetélkedő	2. helyezés
Kiss Levente, Kálosi Roland, Laki Bence	Mikulás-napi szellemi vetélkedő	1. helyezés
Vizicsibék (Csete Gergő- Grübl Zoltán-Galambos Bence-Kálosi Roland-Vártelegi Richárd-Kiss Levente-Máj László)	Házi focibajnokság	1. helyezés

2020-2021 EGYÉNI EREDMÉNYEI

Név	Verseny	Helyezés
Beluzic Kármén	Klebelsberg-hét	3. helyezés
Borbély Barbara (Felkészítő tanár: Somogyi Adél tanárnő)	V. Dunántúli Mandulfa tehetségkutató konferencia	3. helyezés
Cserős Janka	Klebelsberg-hét 1. nap	2. helyezés
Geréb Janka (Felkészítő tanár: Tankovicsné Trapp Ildikó tanárnő)	HEBE Olvasóverseny	országos 2. helyezés
Hornicz Viktória	Klebelsberg-hét 1. nap	1. helyezés
Hornicz Viktória	Luca-napi kvíz	3. helyezés
Horváth Milán	Magyar nyelv napi vetélkedő	3. helyezés
Klotz József	Magyar nyelv napi vetélkedő	1. helyezés
Klotz Álmos	Magyar nyelv napi vetélkedő	2. helyezés
Süle Móna Leticia	Klebelsberg-hét 3. nap	1. helyezés
Zrínyi Máté	Klebi Virtuális Futás	2. helyezés (diákok között)

CSAPATOK

Név	Verseny	Helyezés
Rezsőnyai Martin-Nagy Ákos-Mester Ádám-Fábi Ákos-Fekete Vivien	9. és 12. vetélkedő	1. helyezés
Pintér Krisztián-Czakó Barnabás-Tóth Dániel	9. és 12. vetélkedő	2. helyezés
Molnár Tamás-Pál Gergő-Benke Levente-Horváth Milán	Városismereti vetélkedő	1. helyezés
Kosztrics Balázs-Nagy Ákos (Felkészítő tanár: Erdős Kornél tanár úr)	Kézmosás világnapja alkalmából rendezett verseny	1. helyezés
Galambos Noémi-Vermesi Vivien Anna	Kézmosás világnapja alkalmából rendezett verseny	2. helyezés
Ruchárd Mária tanárnő csoportja	Plakátverseny-vírushelyzet maszkhasználat, higiénias szabályok	1. helyezés
Gálosi Ildikó tanárnő csoportja	Plakátverseny-vírushelyzet maszkhasználat, higiénias szabályok	2. helyezés
Farkas Márta tanárnő csoportja (Erdélyi Viktória)	Plakátverseny-vírushelyzet maszkhasználat, higiénias szabályok	3. helyezés
Dezsőné Fedor Ágnes tanárnő csoportja (Himics Szófia)	Plakátverseny-vírushelyzet maszkhasználat, higiénias szabályok	Különdíj
Horváth Máté Zoltán-Somogyi Márk-Tóth Bence	Klebelsberg-vetélkedő	1. helyezés
Kovács Kamilla-Szántó Dorina Nikolett (Felkészítő tanár: Boláné Kanyar Szilvia tanárnő)	Klebelsberg-hét 1. nap 2. nap 3. nap	1. helyezés 1. helyezés 2. helyezés
Himics Szófia-Utasi Cintia	Klebelsberg-hét 1. nap 2. nap 3. nap	2. helyezés 3. helyezés 1. helyezés
Bognár Liliána-Gerencsér Laura-Kuti Beáta (Felkészítő tanár: Tankovicsné Trapp Ildikó tanárnő)	Hebe Olvasóverseny	országos 1. helyezés